

1.11.2016

Salassa pidettävä

JulkL 24.1 § 12 k

(HUOM: julkinen Fivan
johtokunnan päätöksen
julkistamisen
yhteydessä)

Finanssivalvonnan johtajan esitys makrovakaussvälineiden käytöstä (luonnos)

Esitän, että Finanssivalvonnan johtokunta asettaa lain luottolaitostoiminnasta 10 luvun 4 §:ssä mainitun muuttuvan lisäpääomavaatimuksen edelleen 0,0 %:n tasolle.

Tarvetta lain luottolaitostoiminnasta 15 luvun 11 §:ssä mainitun asuntoluottojen enimmäisluototussuhteen alentamiseen tai luototussuhdetta laskettaessa huomioon otettavien vakuuksien rajoittamiseen, kuten ei myöskään muiden ei-käytössä olevien makrovakaussvälineiden soveltamiseen, ei tämän hetkisen arvion mukaan ole.

Keskeiset perustelut muuttuvan lisäpääomavaatimuksen asettamiselle 0,0 %:n tasolle

Muuttuvan lisäpääomavaatimuksen ensisijaisena perusteena käytettävä luottokannan ja BKT:n suhteen trendipoikkeaman tuorein havainto vuoden 2016 toiselta neljännekseltä on negatiivinen (-0,7 %-yks.) ja antaa siten muuttuvalle lisäpääomavaatimukselle ohjearvon 0,0 %. Trendipoikkeama on pienentynyt edellisen neljänneksen arvosta, joka myös tarkistui selvästi alaspäin tilastorevisioiden vuoksi. Luottokanta/BKT-trendipoikkeama on trendinomaisesti pienentynyt vuodesta 2010 ja sen tuorein havainto on pienin sitten vuoden 2003.

Täydentävät riskimittarit (mm. kokonaistalouden ja vaihtotaseen kehitys, luotonannon kasvuvauhti, kotitalouksien velkaantuneisuus, asuntohintojen kehitys, riskien hinnoittelu ja pankkien haavoittuvuudet) eivät edelleenkään viittaa kokonaisuudessaan sellaiseen rahoitusjärjestelmän haavoittuvuuksien kasvuun, joka edellyttäisi muuttuvan lisäpääomavaatimuksen kasvattamista. Täydentävistä riskimittareista vaihtotase on tosin kääntynyt alijäämäiseksi, ja sen ennakoidaan pysyvän alijäämäisenä kuluvana vuonna. Lisäksi kotitalouksien velkaantuneisuus on edelleen hitaasti kasvanut. Erityisesti koska luottosuhdanne on mittarien mukaan yhä vaimea, ei tällä hetkellä ole tarvetta luottosuhdanteen hillitsemiseen.

Muuttuvaa lisäpääomavaatimusta asetettaessa on syytä ottaa huomioon myös muut toteutetut ja vireillä olevat päätökset makrovakaussvälineiden käytöstä. Enimmäisluototussuhteen voimaantulo heinäkuussa 2016 ja vireillä olevat toimet asuntolainojen riskipainojen

1.11.2016

Salassa pidettävä

JulkL 24.1 § 12 k

(HUOM: julkinen Fivan
johtokunnan päätöksen
julkistamisen
yhteydessä)

korottamiseksi eivät kuitenkaan muuta arviota muuttuvan lisäpää-
omavaatimuksen tarpeesta.

Enimmäisluototussuhteen mahdollinen alentaminen

Asuntoluottojen enimmäisluototussuhde on 1.7. alkaen rajoittanut myönnettävän asuntoluoton määrän enintään 90 %:iin (ensiasunnon hankintaa varten enintään 95 %:iin) vakuuksien käyvästä arvosta luottoa myönnettäessä. Finanssivalvonnan johtokunta voi rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien poikkeuksellisen kasvun rajoittamiseksi päättää alentaa näitä enimmäismääriä enintään 10 prosenttiyksiköllä. Lisäksi se voi päättää rajoittaa muiden vakuuksien kuin esinevakuuksien huomioon ottamista luototussuhdetta laskettaessa.

Välitöntä tarvetta kiristää enimmäisluototussuhteen ehtoja perustaltaan ei tällä hetkellä ole, koska selviä merkkejä rahoitusvakauteen kohdistuvien riskien poikkeuksellisesta kasvusta ei ole näkyvissä.

Enimmäisluototussuhteen ehtojen kiristämistä on erikseen arvioitava tarkemmin, kun käytettävissä ovat ensimmäiset, uuteen tiedonkeruuseen perustuvat tiedot välineen käytön vaikutusten arvioimiseksi.